

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ^{صلى} وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (1)

ای آنانکه ایمان آورده اید نکنید پیش دستی میان دست های خدا و پیغمبر او (هیچ امری را بر امر خدا و پیغمبرش مقدم نسازید)؛ و بپرهیزید (خشم) خدا را. هر آئینه است خدا شنوا، دانا. (1)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَ لَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ (2)

ای آنانکه ایمان آورده اید نکنید بلند صدا های خود را بالای صدای پیغمبر و نگوئید به آواز بلند برای او سخن مانند بلند کردن آواز بعضی شما برای بعضی، آنکه برباد می کند اعمال شما را و شما نمی کنید درک. (2)

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ أَجْرٌ عَظِيمٌ (3)

هر آئینه آنانکه پائین می کنند صدا های ایشان را نزد پیغمبر خدا، آنها آنانند که آزموده است خدا دل های ایشان را برای پرهیزگاری. برای ایشان است آمرزش و مزد بزرگی. (3)

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ (4)

هر آئینه آنانکه ندا می کنند ترا از آن طرف اطاق ها، بسیاری ایشان نمی فهمند. (4)

وَ لَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (5)

و اگر آنکه ایشان شکیبائی کردند تا اینکه بیرون آئی به سوی ایشان البته بودی بهتر برای ایشان. و خدا است آمرزنده، با رحم. (5)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوهُ ^أ أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِيبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ تَادِمِينَ (6)

ای آنانکه ایمان آورده اید اگر آمد شما را سرکشی کننده قصدی نئی (فاسقی) با خبری پس روشن سازید، آنکه رسانید آسیبی قومی را به نادانی پس گردید بر آنچه کردید پشیمانان.

(6)

وَاعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَ لَنَكُنَّ اللَّهُ حَبَبَ إِلَيْكُمْ
الْإِيمَانَ وَ زِينَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَ كَرَهُ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَ الْفُسُوقَ وَ الْعِصْيَانَ أُولَىٰ إِلَيْكُمْ هُمُ الرَّاشِدُونَ

(7)

و بدانید آنکه در میان شما پیغمبر خدا است. اگر فرمان برد شما را در بسیاری از کار البته در رنج افتید ولیکن خدا دوست ساخت به سوی شما ایمان را و آراسته کرد آن را در دل های شما و ناپسند گردانید به سوی شما نامعتقدی را و سرکشی های قصدی را و نافرمانی را. آنها ایشانند راه یافته گان. (7)

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَ نِعْمَةً وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (8)

برتری دادنی از جانب خدا و نعمتی. و خدا است دانا، نهایت هوشیار. (8)

وَ إِن طَافَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا مِثْلَ مَا بَيْنَهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَ أَقْسِطُوا مِثْلَ مَا بَيْنَهُمَا
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (9)

و اگر دو گروه از ایمان آورنده گان جنگ کردند پس صلح کنید میان ایشان؛ پس اگر تعدی کرد یکی از آن دو گروه بر دیگری پس جنگ کنید آن را که تعدی می کند تا اینکه بر گردد به سوی فرمان خدا. پس اگر برگشت پس صلح کنید میان آن دو گروه به عدالت و عدل کنید؛ هر آینه خدا دوست دارد عدل کننده گان را. (9)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (10)

جز این نیست که ایمان آورنده گان برادران اند، پس صلح کنید میان برادران خود. و پرهیزید (خشم) خدا را تا باشد شما را رحم کرده شود. (10)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَ لَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ
عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَ لَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَ لَا تَنَابَزُوا بِاللُّقَابِ بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ
بَعْدَ الْإِيمَانِ وَ مَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَىٰ إِلَيْكُمْ هُمُ الظَّالِمُونَ (11)

ای آنانکه ایمان آورده اید نکند تمسخر قومی از قومی شاید آنکه باشند بهتر از ایشان و نه زنان (تمسخر کنند) از زنانی شاید آنکه باشند آن زنان بهتر از ایشان؛ و نکنید عیب جوئی یکدیگر را و ندهید دشنام یکدیگر را نفس های خود را و نخوانید یکدیگر را با لقب ها (نام

های زشت و ناپسند؛ بد نام است فاسقی (سرکشی قصدی) بعد ایمان. و کسی که نکرد توبه پس آنها ایشانند ستم گاران. (11)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ **صلى** وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَ يَحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ (12)

ای آنانکه ایمان آورده اید دوری جوئید بسیاری از گمان را هر آئینه بعضی گمان گناه است؛ و نکنید جاسوسی و نکند غیبت بعضی شما بعضی را. آیا دوست دارد یکی از شما آنکه بخورد گوشت برادر خود را مرده؟ پس نفرت دارید آن را. و بپرهیزید (خشم) خدا را. هر آئینه خدا است توبه پذیر با رحم. (12)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَ جَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا **آه** إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (13)

ای مردم هر آئینه ما آفریدیم شما را از مردی و زنی و ساختیم ما شما را ملت ها و قبیله ها تا بشناسید یکدیگر را. هر آئینه نجیب ترین شما نزد خدا پرهیزگار ترین شما است. هر آئینه خدا است دانا، آگاه. (13)

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا **صلى** قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَ لَكِن قُولُوا **آه** أَسْلَمْنَا وَ لَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ **صلى** وَ إِنَّ تُطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (14)

گفتند بادیه نشینان: ایمان آوردیم ما. بگو: نیاورده اید ایمان ولیکن بگوئید تسلیم شدیم ما و هنوز در نیامده ایمان در دل های شما؛ و اگر فرمانبرداری کنید خدا را و پیغمبر او را نمی کاهد خدا شما را از (پاداش) اعمال شما چیزی. هر آئینه خدا است آمرزنده، با رحم. (14)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ **أولى** إِنَّكَ هُمُ الصَّادِقُونَ (15)

جز این نیست که ایمان آورنده گان آنانند که ایمان آوردند به خدا و پیغمبر او باز نکردند شک و تردید و سعی کردند با دارائی های خود و نفس های خود در راه خدا. آنها ایشانند راست گویان. (15)

قُلْ أَ تَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (16)

بگو: آیا آشنا می سازید خدا را به دین خود؟ و خدا می داند آنچه در آسمان ها است و آنچه در زمین است. و خدا است به همه چیز دانا. (16)

يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا صلى قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ صلى بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (17)

منت می گذارند بر تو اینکه تسلیم شدند به خدا؛ بگو: نگذارید منت بر من تسلیم شدن خود را به خدا؛ بلکه خدا منت می گذارد بر شما آنکه هدایت کرد شما را برای ایمان اگر هستید شما راست گویان. (17)

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ (18)

هرآنچه خدا می داند پنهان آسمان ها و زمین را. و خدا است بینا به آنچه می کنید. (18)